

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.009 van 1 maart 1999
in de zaak A. 80.278/X-8418.**

In zake : Jozef RAMAEKERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. STRYCKERS,
kantoor houdende te 3510 HASSELT,
Diestersteenweg 198-200

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat R. VAN RIET,
kantoor houdende te 9250 WAASMUNSTER,
Nijverheidslaan 11.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jozef RAMAEKERS op 15 september 1998 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 15 juli 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende verwerping van zijn beroep tegen de beslissing van 23 december 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij hem de vergunning werd geweigerd voor de "restauratie van een oude vakwerkwoning" gelegen aan de Mortelstraat te Diepenbeek op een perceel, kadastraal bekend sectie D, nr. 930 b;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 december 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. STRYCKERS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. DE CLERCQ die, loco Advocaat R. VAN RIET verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997, in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de toenmalige eigenaar, de n.v. LIBIRA, op 24 juni 1997 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Diepenbeek een bouwaanvraag heeft ingediend voor het "restaureren van een bestaande vakwerkwoning 'Slegers Winning'" gelegen aan de Mortelstraat te Diepenbeek op een perceel, kadastraal bekend Sectie D, nr. 930 b; dat het betrokken perceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgesteld gewestplan Hasselt-Genk gelegen is in agrarisch gebied; dat het niet gelegen is binnen een gebied waarvoor een door de Koning -thans de Vlaamse regering- goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, en evenmin binnen het gebied van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 16 september 1997 de bouwver-

gunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat verzoeker op 9 oktober 1997 beroep heeft ingesteld tegen voornoemde weigeringsbeslissing bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg; dat de bestendige deputatie bij besluit van 23 december 1997 heeft beslist het beroep niet in te willigen en dienvolgens de bouwvergunning te weigeren; dat verzoeker op 27 februari 1998 beroep heeft ingesteld tegen de weigeringsbeslissing van de bestendige deputatie bij de Vlaamse regering; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij het bestreden besluit van 15 juli 1998 het beroep van verzoeker heeft verworpen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, van artikel 43, § 2, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en van het "redelijkheidsbeginsel";

Overwegende dat verzoeker in zijn uiteenzetting van het middel aanvoert dat "het bestreden besluit erkent dat, alhoewel vervallen, de houten draagstructuur van deze vakwerkhoeve nog herbruikbaar is, en dat de

aanvraag enkel voorziet in de interne verbouwing met behoud van de houten skeletstructuur en de binnenmuren en de gevelopeningen", dat de beoogde interne verbouwing "enkel de restauratie met behoud van de structureel dragende buitenmuren en skeletstructuur, met behoud van de binnenmuren, met behoud van alle gevelopeningen en met behoud van het bestaande gabarit en het bestaande volume van de vakwerkhoeve (betreft)", dat deze interne verbouwing "de omvorming (met behoud van de binnenmuren) van het vroegere stalgedeelte en zolder tot woonruimte (betreft), zonder dat het totale volume van het gebouw enige verandering ondergaat", dat voormeld artikel 43, § 2, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening bepaalt dat de uitbreiding van een vergunde woning met inbegrip van de bijgebouwen slechts kan "leiden tot een maximale vermeerdering van het bouwvolume met 20 %", dat de bewoordingen van deze bepaling "het volledige volume van het gebouw en niet van het interne woongedeelte (betreffen)", zodat het bestreden besluit door de interne volumevermeerdering van het woongedeelte te toetsen aan de decretale beperking van de volumevermeerdering van het totale gebouw, voornoemde bepaling schendt; dat verzoeker voorts aanvoert dat "in redelijkheid niet (kan) gesteld worden dat een interne uitbreiding van het woongedeelte, zonder enige externe verandering van uitzicht, met behoud van externe kenmerken van de hoeve, met behoud van de gevelopeningen edm, invloed zou hebben op de draagkracht van het betrokken landbouwgebied", dat "dergelijke toetsing aan de goede ruimtelijke ordening (...) enkel zinvol (kan) zijn indien door een ruimtelijke verandering, d.i. door een (externe) volumevermeerdering invloed wordt uitgeoefend op de onmiddellijke omgeving", hetgeen "in casu niet het geval (is)", dat de betrokken hoeve "reeds meer dan 35 jaar haar agrarische functie (heeft) verloren" en "sedertdien enkel als woning (werd) gebruikt tot aan de aankoop in 1993", dat "het behoud van deze residentiële functie (...) geen invloed (kan) hebben op de ruimte-

lijke draagkracht van de omgeving", dat de betrokken eigendom daarenboven "geen enkele landbouwroeping kan hebben ingevolge de bestaande brede omgrachting", en dat "een voortzetting van bewoning zoals de laatste 35 jaar op een grond welke nooit voor landbouwdoeleinden geschikt (was), geen enkele hinder kan uitmaken" voor de omliggende beroepslandbouwbedrijven;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat in tegenstelling tot hetgeen verzoeker beweert het bestreden besluit de interne volumevermeerdering van het woongedeelte niet heeft getoetst aan de decretaal toegelaten volumevermeerdering van het totale gebouw, maar heeft vastgesteld dat door de inname van de stalling en de zolder binnen het woongedeelte, dit woongedeelte met 70 % wordt uitgebreid waardoor enerzijds de bestemming van de stallingen wordt gewijzigd en anderzijds een residentiële woning wordt gecreëerd, dat residentiële woningbouw in een agrarisch gebied verboden is, dat de inhoud van de term "woonvolume" voor wat betreft woningen identiek is aan de decretale term "bouwvolume", aangezien de eventuele bijgebouwen (zo onder meer garage, bergplaats) enkel een gebruik of bestemming hebben in functie van het wonen, dat het op grond van dit motief is en mede op basis van het advies van de afdeling Land van AMINAL van 3 juli 1997 dat verzoekers beroep werd verworpen; dat de verwerende partij voorts antwoordt dat het motief van het bestreden besluit stellende dat door de voorgenomen werken de draagkracht van het betrokken landbouwgebied wordt overschreden en het motief in het advies van de afdeling Land van AMINAL, stellende dat de omliggende landbouwbedrijven duidelijk zullen gehinderd worden in hun bedrijfsvoering door deze loutere residentiële bewoning, in werkelijkheid overtollige motieven zijn, aangezien deze motivering enkel dan vereist is wanneer de afwijkingen voorzien in artikel 43, § 2, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, worden

toegestaan, hetgeen in casu niet het geval is geweest, en dat het middel derhalve kritiek levert op een overmatig motief en derhalve geenszins tot de vernietiging van het bestreden besluit kan leiden;

Overwegende dat artikel 43, § 2, zesde tot en met tiende lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, luidt als volgt :

"Bij het verlenen van een gunstig advies mag de gemachtigde ambtenaar afwijken van de voorschriften van een ontwerp-gewestplan of gewestplan indien de aanvraag betrekking heeft op :

a) hetzij het verbouwen van een bestaand vergund gebouw binnen het bestaande bouwvolume en niet betrekking hebbend op het volledig herbouwen;

b) hetzij het uitbreiden van een bestaand vergund gebouw met uitzondering van woningbouw met een gebouw of een vaste inrichting op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijk gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu;

c) hetzij het uitbreiden van een vergunde woning;
De uitbreiding van een bestaand vergund gebouw, met uitzondering van woningbouw, kan slechts de vermeerdering tot gevolg hebben die het noodzakelijk gevolg is van in het kader van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu;

De uitbreiding van een vergunde woning kan met inbegrip van de bijgebouwen slechts leiden tot een maximale vermeerdering van het bouwvolume met 20 %. Het totale bouwvolume mag na uitbreiding maximum 700 m³ bedragen.

De afwijking kan slechts verleend worden op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort.

Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van de gemachtigde ambtenaar";

Overwegende dat het bestreden besluit, na te hebben vastgesteld dat het betrokken perceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgesteld gewestplan Hasselt-Genk is gelegen in agrarisch gebied, is gemotiveerd als volgt :

"Overwegende dat de aanvraag strekt tot het restaureren van een oude vakwerkhoeve teneinde er een residentiële woning van te maken; dat deze woonfunctie strijdig is met de bestemmingsvoorschriften van het geldende gewestplan;

Overwegende dat de voorschriften van het gewestplan verordenende kracht bezitten en bindend blijven zowel voor de vergunningverlenende overheid als voor de particulier die vergunningsplichtige handelingen stelt, en dat ervan slechts kan afgeweken worden bij wijze zoals door de wet zelf voorzien; dat artikel 43, § 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, stelt dat een afwijking op de voorschriften van een ontwerpgewestplan of gewestplan kan toegelaten worden indien de aanvraag betrekking heeft op ofwel het verbouwen van een bestaand vergund gebouw binnen het bestaande bouwvolume en niet betrekking hebbend op het volledig herbouwen; ofwel op het uitbreiden van een bestaand vergund gebouw met uitzondering van woningbouw met een gebouw of een vaste inrichting op de voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijk gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu; ofwel op het uitbreiden van een vergunde woning; dat de uitbreiding van een vergunde woning met inbegrip van de bijgebouwen slechts kan leiden tot een maximale vermeerdering van het bouwvolume met 20 % en waarbij het totale bouwvolume na uitbreiding maximaal 700 m³ mag bedragen; dat deze afwijking bovendien slechts kan verleend worden op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad, hetgeen betekent dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort; dat dergelijke aanvraag in het agrarisch gebied naast een openbaar onderzoek ook onderworpen is aan het advies van het Bestuur Landinrichting van de Administratie Milieu-, Natuur- en Landinrichting;

Overwegende dat bij het bezoek ter plaatse is gebleken dat de kwestieuze hoeve zeer vervallen is; dat zowel de dakbedekking, de plankenvloer van de verdieping, als de lemen vullingen van de muren zwaar

beschadigd zijn; dat echter de houten draagstructuur van het gebouw nog herbruikbaar is;

Overwegende dat de aanvraag voorziet in de interne verbouwing van de oude vakwerkhoeve; dat de bestaande, houten skeletstructuur grotendeels wordt behouden, evenals de binnenmuren op het gelijkvloers en de gevelopeningen; dat echter het oorspronkelijke stalgedeelte, evenals de volledige zolder mee als woonruimte, garage en berging wordt ingenomen; dat hierdoor het oorspronkelijke woongedeelte met ruim 70 % wordt uitgebreid; dat zulks de bestemmingswijziging van de oude stallen inhoudt; dat hierdoor de draagkracht van het betrokken landbouwgebied wordt overschreden;

Overwegende dat de afdeling Land van AMINAL op 3 juli 1997 volgend ongunstig advies gaf :

'De bouwplaats behoort tot het agrarisch gebied.

Het betreft een onbewoond, vervallen en onbewoonbaar verklaard, voormalig hoeventje met deels ingestorte lemen muren en deels ingestort dak met bijgebouwtjes in bouwvallige toestand.

De bouwval is gelegen op het einde van een doodlopende, 3m brede met elektriciteit uitgeruste asfaltweg, tegenover een ruim werkend landbouwbedrijf.

Uit landbouwkundig oogpunt en inzake een passende ordening van het agrarisch gebied dient de voorgestelde ruime residentiële verbouwing, die in feite nieuwbouw betekent, afgewezen te worden.

De omliggende beroepslandbouwbedrijven zullen duidelijk gehinderd worden in hun bedrijfsvoering door deze louter residentiële verbouwing'';

Overwegende dat het bestreden besluit de bouwvergunning op het eerste gezicht lijkt te weigeren, in de eerste plaats omdat "de draagkracht van het betrokken landbouwgebied wordt overschreden" ingevolge de opname van het oorspronkelijke stalgedeelte in het woongedeelte, hetgeen een bestemmingswijziging van de oude stallen inhoudt, en waardoor het oorspronkelijke woongedeelte met 70 % wordt uitgebreid, en vervolgens op grond van het ongunstig advies van de afdeling Land van AMINAL van 3 juli 1997, dat in wezen is gesteund op de redengeving dat "de omliggende beroepslandbouwbedrijven (...) duidelijk (zullen) gehinderd worden in hun bedrijfsvoering door deze louter residentiële verbouwing"; dat verzoeker er in het eerste onderdeel van het middel derhalve verkeerdelijk van uit lijkt te gaan dat het

bestreden besluit de interne volumevermeerdering van het woongedeelte heeft getoetst aan de decretale beperking van de volumevermeerdering van het totale gebouw met 20 %; dat het onderdeel van het middel op het eerste gezicht alleszins feitelijke grondslag mist; dat het middel in zoverre niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in een tweede onderdeel van het middel betwist dat een interne uitbreiding van het woongedeelte binnen het bestaande gebouw, een weerslag kan hebben op de draagkracht van het betrokken landbouwgebied;

Overwegende dat krachtens voornoemd artikel 43, § 2, negende en tiende lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, de afwijking slechts kan worden verleend op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad, hetgeen onder meer betekent dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort, en dat zulks moet blijken uit de motivering van het advies van de gemachtigde ambtenaar;

Overwegende dat het bestreden besluit is gemotiveerd als volgt :

"(...) dat (...) het oorspronkelijke stalgedeelte, evenals de volledige zolder mee als woonruimte, garage en berging wordt ingenomen; dat hierdoor het oorspronkelijke woongedeelte met ruim 70 % wordt uitgebreid; dat zulks de bestemmingswijziging van de oude stallen inhoudt; dat hierdoor de draagkracht van het betrokken landbouwgebied wordt overschreden";

dat het bestreden besluit eveneens is gemotiveerd door het erin overgenomen advies van de afdeling Land van AMINAL, waarin wordt gesteld dat "uit landbouwkundig oogpunt en inzake een passende ordening van het agra-

risch gebied (...) de voorgestelde ruime residentiële verbouwing, die in feite nieuwbouw betekent, (dient) afgewezen te worden (en dat) de omliggende beroepslandbouwbedrijven (...) duidelijk (zullen) gehinderd worden in hun bedrijfsvoering door deze louter residentiële verbouwing";

Overwegende dat de Raad van State zijn beoordeling van de eisen van de plaatselijke aanleg of goede ruimtelijke ordening niet vermag in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid; dat hij in de uitoefening van zijn wettigheids-toezicht enkel bevoegd is na te gaan of de bevoegde overheid bij het verlenen of weigeren van de vergunning is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot het besluit is kunnen komen dat de uitvoering van de te vergunnen bouwwerken overeenkomstig de bij de aanvraag gevoegde plannen al dan niet verenigbaar is met de eisen van een goede plaatselijke aanleg of een behoorlijke ruimtelijke ordening;

Overwegende dat de betrokken hoeve volgens verzoeker -hierin niet tegengesproken door de verwerende partij- tot 1993 een woonbestemming had zonder agrarische activiteiten; dat op het eerste gezicht het bestreden besluit er zich toe beperkt te stellen dat ingevolge de bestemmingswijziging van de oude stallen tot woongedeelte de ruimtelijke draagkracht van het betrokken landbouwgebied wordt overschreden; dat het bestreden besluit evenwel geen concrete gegevens lijkt te bevatten ter staving van deze conclusie; dat in het advies van de afdeling Land van AMINAL op het eerste gezicht evenmin wordt duidelijk gemaakt op welke wijze de omliggende landbouwbedrijven zullen gehinderd worden in hun bedrijfsvoering door de restauratie van de bestaande hoevewoning met louter residentiële bestemming; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker onder meer aanvoert dat het algemeen bekend is dat zelfs een normaal, modern huis dat enkele jaren verstoken blijft van bewoning, verwarming en onderhoud op relatief korte tijd min of meer ernstige gebreken kan vertonen, dat zijn oude vakwerkhoeve des te meer gevoelig is voor verval omwille van de materialen waaruit zij oorspronkelijk werd gebouwd, inzonderheid lemen vullingen tussen het vakwerk aan één zijde van de hoeve en de houten skeletbouw, dat de oude hoeve die zonder enig toezicht is, regelmatig ten prooi valt aan beschadigingen door vandalen zoals aan het leemwerk, het wegnemen van dakpannen, en dergelijke meer, dat in het bestreden besluit werd vastgesteld en door de bijgebrachte foto's wordt aangetoond dat de structurele elementen van de hoeve nog "herbruikbaar zijn", dat verdere aftakeling door de tijd en kwaadwillige derden onvermijdelijk zullen leiden tot het volledige verlies van deze elementen, dat een dergelijke oude vakwerkhoeve bijzonder kwetsbaar is en geen jarenlange verwaarlozing kan verdragen;

Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat verzoeker de betrokken hoeve heeft aangekocht in 1993, dat ze volgens eigen zeggen van verzoeker tot dan bewoond was, maar sindsdien leegstaat en niet meer werd onderhouden, dat een besluit van onbewoonbaarheid werd genomen op 3 oktober 1995, dat het verval van de betrokken hoeve aldus enkel te wijten is aan de nalatigheid van verzoeker zelf, dat de oude vakwerkhoeve als zodanig altijd zal teloorgaan, ondanks en in weerwil van de restauratievergunning, vermits het oude vervallen gebouwtje er na uitvoering van de geplande werken heel anders zal uitzien dan voorheen, dat niet wordt aangegeven waarin het nadeel concreet bestaat en het "teloorgaan van de hoeve" een "algemene aanduiding is";

Overwegende dat het bestreden besluit de toestand van de betrokken hoeve en het behoud van de bestaande constructies in het restauratie-ontwerp omschrijft als volgt :

"Overwegende dat bij het bezoek ter plaatse is gebleken dat de kwestieuze hoeve zeer vervallen is; dat zowel de dakbedekking, de plankenvloer van de verdieping, als de lemen vullingen van de muren zwaar beschadigd zijn; dat echter de houten draagstructuur van het gebouw nog herbruikbaar is;

Overwegende dat de aanvraag voorziet in de interne verbouwing van de oude vakwerkhoeve; dat de bestaande, houten skeletstructuur grotendeels wordt behouden, evenals de binnenmuren op het gelijkvloers en de gevelopeningen";

dat hieruit blijkt dat de bestaande constructies nog grotendeels herbruikbaar zijn; dat in casu verzoekers betoog dat, gelet op de bijzondere kwetsbaarheid van de materialen, met name hout en leem, een zeer vlug verval en een totaal verlies van deze elementen het gevolg zullen zijn van nog langer wachten, op het eerste gezicht aannemelijk is; dat gelet op voormelde elementen niet kan worden gesteld dat het nadeel uitsluitend aan verzoekers eigen handelen te wijten is; dat het argument dat na het uitvoeren van de geplande werken "het oude vervallen gebouwtje er heel anders (zal) uitzien dan voorheen" niet terzake dienend is; dat verzoeker in zijn uiteenzetting voldoende concrete gegevens bijbrengt die aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 15 juli 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende verwerping van het beroep van Jozef RAMAEKERS tegen de beslissing van 23 december 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij hem de vergunning werd geweigerd voor de "restauratie van een oude vakwerkwoning" gelegen aan de Mortelstraat te Diepenbeek op een perceel, kadastraal bekend Sectie D, nr. 930 b.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op een maart 1900 negenennegentig,
door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.